

Oponentský posudek k bakalářské práci Adély Kudláčkové Dobrovolnická činnost v „Českém klubu majitelů prasátek chovaných v domácnosti o.s.“

Budu stručný, protože jsem nemocný, a ani nevím, zda budu mít možnost zúčastnit se osobně obhajoby kolegyně Kudláčkové.

1. Bakalářská práce Adély Kudláčkové by si zasloužila první cenu v kategorii Nejs sofistikovnější satira v dějinách FHS UK.
2. Až dosud jsem netušil, že jako celoživotní majitel psů či psa jsem občanem druhé kategorie, rozhodně ne vznešený dobrovolník, neboť být skutečným dobrovolníkem v oblasti chovu zvířat znamená vlastnit ne prase, ale **prasátko**. Prase chová každý konzumní imbecil, zato chovat **prasátko**, to je cosi, jako být členem zednářské lóže.
3. Až dosud jsem se domníval, že pojem dobrovolník, se vztahuje k pomoci lidem v tíživých situacích kdekoliv na světě. Znáám dobrovolníky, kteří pracují v Africe proto, aby tamních dětí umíralo méně. Víím o organizaci Člověk v tísní, která má tak široké portfolio, že ho nesvedu (a nechci) detailně popisovat, ale jak z názvu vyplývá, cílem je **Člověk**, nikoliv **Prasátko** v tísní.
4. Práce Adély Kudláčkové mne ujišťuje v tom, že když se svým whippetem (to je psí plemeno) potkám v parku moji dobrou známou, která má dvě whippetky, dojde k setkání obyčejných lidí, zatímco, když se ve stejném parku sejde např. Martina K. (42 let), která má sedmileté prasátko Karkulka (str. 41 bakalářské práce) s Kristinou H. (26 let), která má dvouleté prasátko Jeníčka (str. 39 bakalářské práce), dojde k setkání dvou apoštolů dobrovolnictví. To, že Kristina H. ještě, jaksí navíc, chová bezejmenného psa a bezejmennou veverku je jen banální dodatek, nikoliv něco tak smysluplného, jako se **dobrovolně** starat o Jeníčka.
5. Kdybych neměl do čeho píchnout, mohl bych se stát členem Klubu chovatelů chrtů anglických dostihových plemen, ale protože sdružování lidí, kteří mají jakéhokoliv společného jmenovatele (např. ČSSD nebo ODS), mne hluboce zneklidňuje, zůstávám se svým psem stranou stranických povinností Klubu chovatelů chrtů anglických dostihových plemen. Chci jen upozornit, že jsem v tomto bodu (č.5) dosud ani jednou neužil slova **dobrovolník**, protože se považuji ne za dobrovolníka, ale za chovatele právě tak, jako se za něj považují chovatelé ptáků, chovatelé hadů, chovatelé koček, chovatelé akvariálních rybek atd. Ano, dělají to dobrovolně tak, jako se převážně dobrovolně ubírají na radnici, chtějí-li se stát manželé. Jsou proto manželé a chovatelé veverek dobrovolníci? Ne. Proč? Protože se **dobrovolně** nestarají o dvouleté **prasátko** Oskar tak, jako se o něj vznešeně stará (na straně 40 bakalářské práce) Kamila S. (24 let).
6. Jaký je rozdíl mezi zabijačkou prasete a zabijačkou prasátka? Tuším, že podstatný. Prasátko neváží tři metráky, takže to jde nepochybně rychleji, jde-li to vůbec, protože zatímco prase chováme s cílem ho sníst, o prasátko se staráme, jelikož jsme **dobrovolníci**.
7. Naprosto dobrovolně konstatuji, že tak metodicky dokonalou práci s tak dadaistickým obsahem jsem ještě nikdy neměl šanci hodnotit. A protože mám rád suchý humor a mystifikaci, což je, podle mého soudu ta nejkrásnější vlastnost Adély Kudláčkové, navrhuji jedničku s hvězdičkou. Tak veselou bakalářskou práci ještě nikdo ze studentů UK FHS nenapsal.

4.9.2012

Mgr. Jan Kašpar